II

(Nem jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

A BIZOTTSÁG (EU) 2019/348 FELHATALMAZÁSON ALAPULÓ RENDELETE

(2018. október 25.)

a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek az intézmények csődje által a pénzügyi piacokra, más intézményekre és a finanszírozási feltételekre gyakorolt hatás értékelésének kritériumait részletesen meghatározó szabályozástechnikai standardok tekintetében történő kiegészítéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI BIZOTTSÁG,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre,

tekintettel a hitelintézetek és befektetési vállalkozások helyreállítását és szanálását célzó keretrendszer létrehozásáról és a 82/891/EGK tanácsi irányelv, a 2001/24/EK, 2002/47/EK, 2004/25/EK, 2005/56/EK, 2007/36/EK, 2011/35/EU, 2012/30/EU és 2013/36/EU irányelv, valamint az 1093/2010/EU és a 648/2012/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról szóló, 2014. május 15-i 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvre [1], és különösen annak 4. cikke (6) bekezdésére,

mivel:

(1) Annak meghatározásához, hogy a tagállamok engedélyezhetnek-e egyszerűsített kötelezettségeket a joghatóságuk alá tartozó intézmények számára, a 2014/59/EU irányelv 4. cikkének (1) bekezdése szerint a szóban forgó tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az illetékes és a szanálási hatóságok értékeljék azt a hatást, amelyet az intézmény csődje az adott cikkben meghatározott számos tényező következtében gyakorolhat.

(2) Az értékelést a szanálási hatóságok által elvégzendő egyéb értékelésektől, így mindenekelőtt az intézmény vagy csoport szanálhatóságának, illetőleg a 2014/59/EU irányelv és a 806/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet [2] szerinti szanálási feltételek teljesülésének értékelésétől függetlenül kell elvégezni, és az nem befolyásolhatja az említett értékeléseket.

(3) A 2014/59/EU irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében említett kritériumok részletes meghatározásának gyakorlatiasnak, hatékonynak és eredményesnek kell lennie. Valamely intézmény csődjének esetleges hatását ezért először mennyiségi, majd minőségi kritériumok alapján kell értékelni. Minőségi kritériumokon alapuló értékelést általánosságban csak abban az esetben kell elvégezni, ha a mennyiségi kritériumokon alapuló értékelés nem vezet ahhoz a megállapításhoz, hogy – az intézmény csődjének esetleges hatására tekintettel – egyszerűsített kötelezettségek helyett teljeskörű kötelezettségek előírására van szükség.

(4) E rendelet összehangolt és hatékony alkalmazásának biztosítása érdekében az illetékes és a szanálási hatóságoknak a mennyiségi kritériumokat egységes uniós küszöbértékhez viszonyítva kell értékelniük, amelyhez mennyiségi összpontszámot kell megállapítani. Az illetékes és a szanálási hatóságoknak a mennyiségi összpontszámot egy mutatókészlet alapján kell kiszámítaniuk a 680/2014/EU végrehajtási rendeletben [3] meghatározott, hatályos felügyeleti adatszolgáltatási keretrendszerben megadott adatok felhasználásával.

---

[1] HL L 173., 2014.6.12., 190. o.

[2] Az Európai Parlament és a Tanács 806/2014/EU rendelete (2014. július 15.) a hitelintézeteknek és bizonyos befektetési vállalkozásoknak az Egységes Szanálási Mechanizmus keretében történő szanálására vonatkozó egységes szabályok és egységes eljárás kialakításáról, valamint az Egységes Szanálási Alap létrehozásáról és az 1093/2010/EU rendelet módosításáról (HL L 225., 2014.7.30., 1. o.).

[3] A Bizottság 680/2014/EU végrehajtási rendelete (2014. április 16.) az intézmények 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet szerinti felügyeleti adatszolgáltatása tekintetében végrehajtás-technikai standardok megállapításáról (HL L 191., 2014.6.28., 1. o.).

(5) Annak érdekében, hogy az egyszerűsített kötelezettségek alkalmazására nem jogosult intézmények tagállamokban várható arányára, valamint a nem jogosult intézmények tagállamok közötti megoszlására tekintettel biztosítható legyen a kívánatos egyensúly, a hitelintézetekre vonatkozó mennyiségi összpontszámra alkalmazandó uniós küszöbértéket elméletben 25 bázispontban kell megállapítani. Lehetőséget kell azonban biztosítani az illetékes és a szanálási hatóságoknak arra, hogy a tagállami bankszektor sajátosságaitól függően a 25 bázispontos küszöbértéket a 0 és 105 bázispont közötti tartományon belül felemeljék vagy csökkentsék. A bankszektor erős koncentráltsága magasabb küszöbértéket tehet indokolttá, míg ha néhány nagy intézmény mellett nagy számú kis intézmény működik, akkor megfelelőbb lehet az alacsonyabb küszöbérték. A küszöbértéknek egy adott tagállamon belül megfelelő egyensúlyt kell teremtenie azon hitelintézetek teljes eszközállományának összesített értéke között, amelyek a mennyiségi értékelés alapján jogosultak lehetnek az egyszerűsített kötelezettségek alkalmazására és azon hitelintézetek teljes eszközállományának összesített értéke között, amelyek nem lennének jogosultak.

(6) Amennyiben az illetékes és a szanálási hatóságok a felügyeleti adatszolgáltatás keretében nem kapják meg az intézményektől a mutatóértékeket, az általánosan elfogadott nemzeti számviteli elveken (GAAP) alapuló megfelelő helyettesítő mutatókat kell használniuk. Amennyiben a helyettesítő mutatók azonosítása túlzott terhekkel járna, lehetővé kell tenni az illetékes vagy a szanálási hatóságok számára, hogy nulla értéket rendeljenek a releváns mutatókhoz. Ezt a lehetőséget azonban azokra az intézményekre kell korlátozni, amelyek a 680/2014/EU végrehajtási rendelet 5. cikke a) pontjának (4) bekezdése alapján nem szolgáltatnak adatot a 20. adatszolgáltatási táblában, mivel nem haladják meg az említett cikkben meghatározott küszöbértéket.

(7) Annak biztosítása érdekében, hogy az e rendeletben alkalmazott megközelítés teljes mértékben megfeleljen az arányosság elvének és elkerülhetők legyenek az aránytalan terhek, lehetővé kell tenni a kis méretű hitelintézetek kizárólag méreten alapuló mennyiségi szempontú értékelését. Következésképpen biztosítani kell, hogy az illetékes és a szanálási hatóságok a mennyiségi összpontszám alkalmazása nélkül megállapíthassák, hogy egy kis méretű hitelintézet csődje valószínűleg nem gyakorol jelentős negatív hatást a pénzügyi piacokra, más intézményekre vagy a finanszírozási feltételekre, feltéve, hogy az általuk végzett minőségi értékelés is ezt a következtetést támasztja alá. E kis méretű hitelintézetek esetében a minőségi kritériumok értékelését is arányos módon kell elvégezni.

(8) Annak érdekében, hogy az intézmények csődjének a pénzügyi piacokra, más intézményekre vagy a finanszírozási feltételekre gyakorolt hatását hatékonyan és eredményesen lehessen értékelni, a mennyiségi és minőségi kritériumok részletes meghatározását a 2013/36/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvben ([4]) már megállapított feltételekre és kategóriákra kell alapozni.

(9) A 2013/36/EU irányelv 131. cikkének (2) bekezdése szerint a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények meghatározásának alapját többek között a méretük, a pénzügyi rendszerrel való összekapcsolódásuk, az összetettségük és a határokon átnyúló tevékenységük képezi. Mivel ezek a kritériumok nagymértékben megegyeznek a 2014/59/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésében felsorolt kritériumokkal, az illetékes és a szanálási hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy mennyiségi értékelés elvégzése nélkül dönthessenek úgy, hogy egy globálisan rendszerszinten jelentős intézmény csődje valószínűleg jelentős negatív hatást gyakorolna a pénzügyi piacokra, más intézményekre vagy a finanszírozási feltételekre.

(10) Emellett a 2013/36/EU irányelv 131. cikkének (3) bekezdése szerint az egyéb rendszerszinten jelentős intézmények meghatározásának alapját többek között a méretük, az Unió vagy az adott tagállam gazdasága szempontjából betöltött jelentőségük, határokon átnyúló tevékenységeik jelentősége és a pénzügyi rendszerrel való összekapcsolódásuk jelenti. Mivel ezek a kritériumok nagyon hasonlóak a 2014/59/EU irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében meghatározott kritériumokhoz, biztosítani kell, hogy az illetékes és a szanálási hatóságok mennyiségi értékelés elvégzése nélkül dönthessenek úgy, hogy valamely egyéb rendszerszinten jelentős intézmény csődje valószínűleg jelentős negatív hatást gyakorolna a pénzügyi piacokra, más intézményekre vagy a finanszírozási feltételekre.

(11) Emellett a 2013/36/EU irányelv 107. cikkének (3) bekezdése előírja az Európai Bankhatóság (EBH) számára, hogy bocsásson ki iránymutatást az 1093/2010/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([5]) 16. cikkében említett felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárásra (supervisory review and evaluation process – SREP) vonatkozó közös eljárásokról és módszerekről. Az iránymutatás címzettjei az illetékes hatóságok és a pénzügyi intézmények, amelyeknek minden intézkedést meg kell tenniük annak érdekében, hogy megfeleljenek azoknak. Az EBH

([4]) Az Európai Parlament és a Tanács 2013/36/EU irányelve (2013. június 26.) a hitelintézetek tevékenységéhez való hozzáférésről és a hitelintézetek és befektetési vállalkozások prudenciális felügyeletéről, a 2002/87/EK irányelv módosításáról, a 2006/48/EK és a 2006/49/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 176., 2013.6.27., 338. o.).

([5]) Az Európai Parlament és a Tanács 1093/2010/EU rendelete (2010. november 24.) az európai felügyeleti hatóság (Európai Bankhatóság) létrehozásáról, a 716/2009/EK határozat módosításáról és a 2009/78/EK bizottsági határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 331., 2010.12.15., 12. o.).

felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárásra vonatkozó iránymutatásában megállapított, az illetékes hatóságok által alkalmazandó besorolást ezért figyelembe kell venni a 2014/59/EU irányelv 4. cikke (1) bekezdésében említett értékeléssel összefüggésben. Az illetékes hatóságok négy kategóriába sorolják az intézményeket. Az első kategóriához (SREP 1. kategória) tartoznak a globálisan rendszerszinten jelentős intézmények és az egyéb rendszerszinten jelentős intézmények, valamint adott esetben az illetékes hatóság által – az intézmény mérete, belső szervezete, valamint tevékenységeinek jellege, köre és összetettsége alapján – ilyenként besorolt egyéb intézmények. Ennek megfelelően, amennyiben az illetékes hatóság megállapította, hogy az intézmény a SREP 1. kategóriába tartozik, az illetékes és a szanálási hatóságok számára lehetővé kell tenni, hogy – mennyiségi értékelés végrehajtása nélkül – dönthessenek úgy, hogy a szóban forgó intézmény csődje valószínűleg jelentős negatív hatást gyakorolna a pénzügyi piacokra, más intézményekre vagy a finanszírozási feltételekre.

(12) Az intézmények következetes értékelésének biztosítása érdekében meg kell határozni az illetékes és a szanálási hatóságok által végzendő minőségi értékelés alapjául szolgáló szempontok minimális körét, az említett hatóságok azonban további releváns megfontolásokat is figyelembe vehetnek. A minőségi szempontok minimális körének olyan körülményekre kell vonatkoznia, amelyek alapján megállapítható, hogy az intézmény csődje jelentős negatív hatást gyakorolhat a pénzügyi piacokra, más intézményekre vagy a finanszírozási feltételekre.

(13) A 2014/59/EU irányelv hatálya alá tartozó befektetési vállalkozások sokféleségére, továbbá arra tekintettel, hogy el kell kerülni az e vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelmények felülvizsgálata érdekében jelenleg folyamatban levő uniós szintű munka befolyásolását, helyénvaló, hogy ez a rendelet csak a méretre vonatkozó kritérium értékeléséhez az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok által figyelembe veendő mutatókat részletezze. Az e mutatókhoz rendelt súlyokat és a releváns küszöbértékeket az említett hatóságoknak kell meghatározniuk.

(14) A 2013/36/EU irányelv 111. és 112. cikke szerinti összevont alapú felügyelet alá tartozó csoport (határokon átnyúló tevékenységű csoport) részét képező intézmények nagymértékben összekapcsolódnak, és tevékenységük jóval összetettebb, mint az önálló intézményeké. A határokon átnyúló tevékenységű csoporthoz tartozó intézmény csődjének hatása ezért valószínűsíthetően jelentősebb. Következésképpen abban az esetben, ha a csoport működésének helye szerinti tagállamok bármelyikének szintjén végzett értékelés szerint valamely határokon átnyúló tevékenységű csoporthoz tartozó intézmény csődjének valószínűleg jelentős negatív hatása lenne a pénzügyi piacokra, más intézményekre vagy a finanszírozási feltételekre, az illetékes és a szanálási hatóságoknak szintén ezt a következtetést kell levonniuk. E célból az illetékes és a szanálási hatóságoknak össze kell hangolniuk értékeléseiket, és a bankunió, valamint a felügyeleti és szanálási kollégiumok keretén belül ki kell cserélniük a szükséges információkat.

(15) Lehetővé kell tenni, hogy az illetékes és a szanálási hatóságok akkor is dönthessenek úgy, hogy bizonyos intézmények csődje valószínűleg nem gyakorolna a 2014/59/EU irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében említettek szerinti jelentős negatív hatást, amennyiben mennyiségi összpontszámuk eléri az előre meghatározott küszöbértéket. A szóban forgó intézmények eltérő kezelését kivételes jellemzőiknek kell indokolniuk. Az egyik ilyen csoporthoz a fejlesztési bankok tartoznak, amelyek célja a tagállam központi, regionális vagy helyi kormányzata közpolitikai céljainak előmozdítása, túlnyomórészt kedvezményes kölcsönök nem versenyalapú, nonprofit alapon történő nyújtásával. Az említett intézmények által nyújtott kölcsönökre a központi, regionális vagy helyi kormányzat közvetlenül vagy közvetve garanciát nyújt. Ezért a fejlesztési bankok olyan intézménynek tekinthetők, amelyek csődje valószínűleg nem gyakorolna jelentős negatív hatást a pénzügyi piacokra, más intézményekre vagy a finanszírozási feltételekre, feltéve, hogy ez a következtetés összhangban van az említett fejlesztési bankok tekintetében végrehajtott minőségi értékeléssel. A második csoport a szabályos felszámolási eljárás alá vont hitelintézeteket foglalja magában. Mivel a szabályos felszámolási eljárás általában nem teszi lehetővé, hogy egy intézmény új üzleti tevékenységbe kezdjen, az ilyen eljárás alá vont hitelintézetek is olyan intézménynek tekinthetők, amelyek csődje valószínűleg nem gyakorolna jelentős negatív hatást a pénzügyi piacokra, más intézményekre vagy a finanszírozási feltételekre, feltéve, hogy ez a megállapítás összhangban van az említett hitelintézetek tekintetében végrehajtott minőségi értékeléssel.

(16) A helyreállítási, illetve a szanálási tervezés céljainak különbözőségére figyelemmel megengedhető, hogy ugyanazon tagállam illetékes és szanálási hatóságai az e rendeletnek megfelelően végrehajtott értékelések során eltérő következtetésekre jussanak. Mindenekelőtt eltérő döntéseket hozhatnak a mennyiségi összpontszámra vonatkozó küszöbértékek meghatározásakor, a fejlesztési bankok és a szabályos felszámolási eljárás alá tartozó intézmények egyedi kezelése során, és eltérő következtetéseket vonhatnak le az egyszerűsített kötelezettségek biztosításának lehetőségével összefüggésben. Az említett esetekben az illetékes és a szanálási hatóságoknak rendszeresen értékelniük kell, hogy ez az eltérés változatlanul indokolt-e.

(17) Ez a rendelet az EBH által a Bizottsághoz benyújtott szabályozástechnikai standardtervezeteken alapul.

(18) Az EBH nyilvános konzultációt folytatott az e rendelet alapját képező szabályozástechnikai standardtervezetekről, elemezte az esetleges kapcsolódó költségeket és hasznot, továbbá kikérte az 1093/2010/EU rendelet 37. cikkével összhangban létrehozott banki érdekképviseleti csoport véleményét,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

A hitelintézetek mennyiségi értékelése

(1) Az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok az I. mellékletnek megfelelően kiszámított mennyiségi összpontszám alapján értékelik egy adott hitelintézet csődjének a pénzügyi piacokra, más intézményekre vagy a finanszírozási feltételekre gyakorolt hatását. Ezt az értékelést rendszeresen, legalább kétévente végrehajtják.

(2) Azt a hitelintézetet, amelynek mennyiségi összpontszáma egyenlő vagy nagyobb mint 25 bázispont, úgy kell tekinteni, hogy csődje valószínűleg jelentős negatív hatást gyakorolna a pénzügyi piacokra, más intézményekre vagy a finanszírozási feltételekre.

(3) Az illetékes és a szanálási hatóságok a (2) bekezdésben említett küszöbértéket a 0 és 105 bázispont közötti tartományban növelhetik vagy csökkenthetik. Az illetékes és a szanálási hatóságok a módosított küszöbértéket rendszeresen felülvizsgálják.

(4) Amennyiben az I. mellékletben meghatározott mutatók értéke nem áll rendelkezésre, az (1) bekezdésben említett értékelést a III. mellékletben meghatározott mutatókhoz a lehető legnagyobb mértékben közelítő helyettesítő mutatók alapján kell elvégezni.

(5) Amennyiben egy hitelintézet nem lépi túl a 680/2014/EU végrehajtási rendelet 5. cikke a) pontjának (4) bekezdésében meghatározott küszöbértéket és nem nyújtja be az említett rendelet 20. tábláját, az illetékes és a szanálási hatóságok a III. mellékletben meghatározott releváns mutatókhoz nulla értéket rendelhetnek.

(6) Amennyiben a hitelintézet teljes eszközállománya nem haladja meg az összes engedélyezett hitelintézet, valamint – amennyiben erről releváns adatok állnak rendelkezésre – a tagállamban letelepedett fióktelepek, köztük az uniós fióktelepek – teljes eszközállományának 0,02 %-át, az illetékes és szanálási hatóságok az (1)–(5) bekezdés alkalmazása nélkül megállapíthatják, hogy az adott hitelintézet csődje valószínűleg nem gyakorolna jelentős negatív hatást a pénzügyi piacokra, más intézményekre vagy a finanszírozási feltételekre, hacsak ez a következtetés a 2. cikk alapján nem indokolt.

(7) Amennyiben a hitelintézet a 2013/36/EU irányelv 131. cikkének (1) bekezdése alapján globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek vagy egyéb rendszerszinten jelentős intézménynek minősül, vagy az említett irányelv 107. cikke (3) bekezdésének megfelelően a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárásra vonatkozó közös eljárásokkal és módszertanokkal kapcsolatos iránymutatás alapján az 1. kategóriához tartozik, az illetékes és a szanálási hatóságok e cikk (1)–(5) bekezdésének alkalmazása nélkül megállapíthatják, hogy az adott hitelintézet csődjének valószínűleg jelentős negatív hatása lenne a pénzügyi piacokra, más intézményekre vagy a finanszírozási feltételekre. Az említett intézményekre vonatkozó releváns mutatóértékeket azonban minden esetben figyelembe kell venni az I. melléklet 2. pontjában említett aggregált összeg meghatározásakor, valamint a (6) bekezdés alkalmazásában a tagállamban engedélyezett valamennyi hitelintézet teljes eszközállományának meghatározásakor.

2. cikk

A hitelintézetek minőségi értékelése

(1) Amennyiben a hitelintézet az 1. cikk alapján nem tekintendő olyan intézménynek, amelynek csődje valószínűleg jelentős negatív hatást gyakorolna a pénzügyi piacokra, más intézményekre vagy a finanszírozási feltételekre, az illetékes és a szanálási hatóságok rendszeresen és legalább kétévente elvégzik az adott hitelintézet csődje által a pénzügyi piacokra, más intézményekre vagy a finanszírozási feltételekre gyakorolt hatás értékelését, amelynek során figyelembe veszik legalább a következő minőségi szempontokat:

a) a hitelintézet milyen mértékben lát el kritikus funkciókat egy vagy több tagállamban;

b) a hitelintézet fedezett betétei meghaladják-e az adott betétbiztosítási rendszer rendelkezésre álló pénzügyi eszközeit, továbbá a betétbiztosítási rendszer rendkívüli utólagos befizetések révén történő forrásbevonási kapacitását a 2014/49/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ([6]) 10. cikkében említetteknek megfelelően;

c) a hitelintézet részvényesi struktúrájára olyan erős koncentráltság, széttagoltság vagy nem kellő átláthatóság jellemző-e, hogy az hátrányos hatást gyakorolhat az intézmény helyreállítási vagy szanálási intézkedéseinek rendelkezésre állására vagy időben történő végrehajtására;

([6]) Az Európai Parlament és a Tanács 2014/49/EU irányelve (2014. április 16.) a betétbiztosítási rendszerekről (HL L 173., 2014.6.12., 190. o.).

d) az 575/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ([7]) 113. cikkének (7) bekezdése szerinti intézményvédelmi rendszerben részt vevő hitelintézet nyújt-e kritikus funkciókat az intézményvédelmi rendszer többi résztvevőjének, ideértve az elszámolási, pénztárkezelési és egyéb szolgáltatásokat;

e) az 575/2013/EU rendelet 10. cikkében említetteknek megfelelően a hitelintézet kapcsolódik-e központi szervhez, és a kapcsolt intézmények közötti kölcsönösségi alapú veszteségkezelés jelentősen hátráltatná-e a szabályos fizetésképtelenségi eljárás lefolytatását.

(2) Az (1) bekezdésben említett értékelést az illetékes és a szanálási hatóságok önállóan – a helyreállítási és szanálási tervezés céljainak figyelembevételével – hajtják végre.

(3) Az (1) bekezdésben említett értékelés a hitelintézetek egy kategóriájára is elvégezhető, amennyiben az érintett illetékes vagy szanálási hatóság megállapítja, hogy két vagy több hitelintézet az (1) bekezdésben meghatározott valamennyi minőségi szempont tekintetében hasonló jellemzőkkel rendelkezik.

3. cikk

A befektetési vállalkozások mennyiségi értékelése

(1) Az illetékes és a szanálási hatóságok rendszeresen és legalább kétévente értékelik egy adott befektetési vállalkozás csődjének a pénzügyi piacokra, más intézményekre vagy a finanszírozási feltételekre gyakorolt hatását az alábbiak felhasználásával:

a) a II. mellékletben említett mutatók alapján kiszámított mennyiségi összpontszám;

b) az illetékes és a szanálási hatóságok által az említett mutatókhoz rendelt súlyok.

(2) A mutatók értékeit a III. melléklet szerinti specifikációnak megfelelően kell megállapítani. Amennyiben a II. mellékletben meghatározott mutatók értéke nem áll rendelkezésre, az (1) bekezdésben említett értékelést a III. mellékletben meghatározott mutatókhoz a lehető legnagyobb mértékben közelítő helyettesítő mutatók alapján kell elvégezni. Amennyiben helyettesítő mutatók nem állnak rendelkezésre, az illetékes és a szanálási hatóságok egyéb releváns mutatókkal válthatják fel a II. mellékletben említett mutatókat.

(3) A mennyiségi összpontszámra vonatkozó küszöbértéket az illetékes és a szanálási hatóságok határozzák meg.

(4) Az a befektetési vállalkozás, amelynek a mennyiségi összpontszáma eléri vagy meghaladja a (3) bekezdésben említett küszöbértéket, olyan intézménynek tekintendő, amelynek csődje valószínűleg jelentős negatív hatást gyakorolna a pénzügyi piacokra, más intézményekre vagy a finanszírozási feltételekre.

(5) Amennyiben a befektetési vállalkozás a 2013/36/EU irányelv 131. cikkének (1) bekezdése alapján globálisan rendszerszinten jelentős intézménynek vagy egyéb rendszerszinten jelentős intézménynek minősül, vagy az említett irányelv 107. cikke (3) bekezdésének megfelelően a felügyeleti felülvizsgálati és értékelési eljárásra vonatkozó közös eljárásokkal és módszertanokkal kapcsolatos iránymutatás alapján az 1. kategóriához tartozik, az illetékes és a szanálási hatóságok e cikk (1)–(4) bekezdésének alkalmazása nélkül megállapíthatják, hogy az adott hitelintézet csődjének valószínűleg jelentős negatív hatása lenne a pénzügyi piacokra, más intézményekre vagy a finanszírozási feltételekre.

4. cikk

A befektetési vállalkozások minőségi értékelése

(1) Amennyiben egy befektetési vállalkozás nem tekintendő olyan intézménynek, amelynek csődje a 3. cikk szerint valószínűleg jelentős negatív hatást gyakorolna a pénzügyi piacokra, más intézményekre és a finanszírozási feltételekre, az illetékes és a szanálási hatóságok rendszeresen és legalább kétévente értékelik a befektetési vállalkozás csődjének a pénzügyi piacokra, más intézményekre vagy a finanszírozási feltételekre gyakorolt hatását, figyelembe véve legalább az alábbi minőségi szempontokat:

a) a befektetési vállalkozás milyen mértékben lát el kritikus funkciókat egy vagy több tagállamban;

b) a befektetési vállalkozás részvényesi struktúrájára olyan erős koncentráltság, széttagoltság vagy nem kellő átláthatóság jellemző-e, hogy az hátrányos hatást gyakorolhat az intézmény helyreállítási vagy szanálási intézkedéseinek rendelkezésre állására vagy időben történő végrehajtására;

([7]) Az Európai Parlament és a Tanács 575/2013/EU rendelete (2013. június 26.) a hitelintézetekre és befektetési vállalkozásokra vonatkozó prudenciális követelményekről és a 648/2012/EU rendelet módosításáról (HL L 176., 2013.6.27., 1. o.).

c) az 575/2013/EU rendelet 113. cikkének (7) bekezdése szerinti intézményvédelmi rendszerben részt vevő befektetési vállalkozás nyújt-e kritikus funkciókat az intézményvédelmi rendszer más tagjainak, ideértve az elszámolási, pénztárkezelési és egyéb szolgáltatásokat;

d) a befektetési vállalkozás ügyfelei többségében lakossági vagy szakmai ügyfelek-e;

e) a befektetési vállalkozás által az ügyfelek nevében tartott pénzeszközöket és pénzügyi eszközöket milyen mértékben nem védi teljeskörűen a 97/9/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ([8]) szerinti befektetőkártalanítási rendszer;

f) a befektetési vállalkozás üzleti modellje, ideértve befektetési tevékenységeinek nagyságrendjét, összetett-e.

(2) Az (1) bekezdésben említett értékelést az illetékes és a szanálási hatóságok önállóan – a helyreállítási és szanálási tervezés céljainak figyelembevételével – hajtják végre.

5. cikk

Csoporthoz tartozó intézmények

(1) A csoporthoz tartozó intézmény esetében az 1–4. cikkben említett értékeléseket az anyavállalat szintjén kell elvégezni az intézmény engedélyezésének helye szerinti tagállamban.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérve azon intézmény esetében, amely a 2013/36/EU irányelv 111. és 112. cikke szerinti összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó csoport része, az e rendelet 1–4. cikkében említett értékeléseket a következő szinteken kell elvégezni:

a) az uniós anyavállalat szintje;

b) az egyes tagállami anyavállalatok szintje, vagy – amennyiben egy tagállamban nincs anyavállalat – a csoport egyes önálló tagállami leányvállalatainak szintje.

(3) Azok az intézmények, amelyek a 2013/36/EU irányelv 111. és 112. cikke szerinti összevont alapú felügyelet hatálya alá tartozó csoport részét képezik, olyan intézménynek tekintendők, amelynek csődje valószínűleg jelentős negatív hatást gyakorolna a pénzügyi piacokra, más intézményekre vagy a finanszírozási feltételekre, amennyiben az e cikk (2) bekezdésének a) és b) pontjában említett szintek bármelyikén az alábbiak bármelyike teljesül:

a) az intézmény mennyiségi összpontszáma eléri vagy meghaladja az illetékes és a szanálási hatóságok által az 1. cikk (3) bekezdésének vagy a 3. cikk (3) bekezdésének megfelelően meghatározott küszöbértéket;

b) teljesülnek a 2. cikk (1) bekezdésében vagy a 4. cikk (1) bekezdésében foglalt kritériumok.

(4) A (2) és a (3) bekezdés nem alkalmazandó azokra az intézményekre, amelyekre a 2014/59/EU irányelv 8. cikke (2) bekezdésének b) pontjában említett helyreállítási terv vonatkozik.

(5) Az illetékes és a szanálási hatóságok összehangolják az e cikkben említett értékeléseket, és a felügyeleti és a szanálási kollégiumok keretében kicserélnek minden szükséges információt.

6. cikk

A fejlesztési bankok értékelése

Az illetékes hatóságok és a szanálási hatóságok az 1. cikk (2) és (7) bekezdésének, valamint az 5. cikk (3) bekezdésének alkalmazása nélkül megállapíthatják, hogy az (EU) 2015/63 felhatalmazáson alapuló bizottsági rendelet ([9]) 3. cikkének 27. pontjában meghatározottak szerinti fejlesztési bankok olyan intézmények, amelyek csődje valószínűleg nem gyakorolna jelentős negatív hatást a pénzügyi piacokra, más intézményekre vagy a finanszírozási feltételekre, amennyiben az alábbi szintek egyikén sem teljesülnek a 2. cikk (1) bekezdésében foglalt minőségi szempontok:

a) az uniós anyavállalat szintje;

b) az egyes tagállami anyavállalatok szintje, vagy – amennyiben egy tagállamban nincs anyavállalat – a csoport egyes önálló tagállami leányvállalatainak szintje.

([8]) Az Európai Parlament és a Tanács 97/9/EK irányelve (1997. március 3.) a befektetőkártalanítási rendszerekről (HL L 84., 1997.3.26., 22. o.).

([9]) A Bizottság (EU) 2015/63 felhatalmazáson alapuló rendelete (2014. október 21.) a 2014/59/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a szanálásfinanszírozási rendszerekhez való előzetes hozzájárulások tekintetében történő kiegészítéséről (HL L 11., 2015.1.17., 44. o.).

7. cikk

A szabályos felszámolási eljárás alá tartozó hitelintézetek értékelése

Az illetékes és a szanálási hatóságok az 1. cikk (2) és (7) bekezdésének, valamint az 5. cikk (3) bekezdésének alkalmazása nélkül tekinthetik úgy, hogy a szabályos felszámolási eljárás alá tartozó hitelintézetek olyan intézmények, amelyek csődje valószínűleg nem gyakorolna jelentős negatív hatást a pénzügyi piacokra, más intézményekre vagy a finanszírozási feltételekre, amennyiben a következő szintek egyikén sem teljesülnek a 2. cikk (1) bekezdésében foglalt minőségi szempontok:

a) az uniós anyavállalat szintje;

b) az egyes tagállami anyavállalatok szintje, vagy – amennyiben egy tagállamban nincs anyavállalat – a csoport egyes önálló tagállami leányvállalatainak szintje.

8. cikk

Azonos tagállam illetékes hatóságai és szanálási hatóságai általi értékelések

Figyelembe véve a helyreállítási és a szanálási tervezés céljainak különbözőségét, ugyanazon tagállam illetékes és szanálási hatóságai az 1–4., a 6. és a 7. cikk alkalmazása tekintetében eltérő következtetésekre juthatnak, és ebben az esetben rendszeresen értékelniük kell az említett eltérő következtetések indokoltságát.

9. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Brüsszelben, 2018. október 25-én.

a Bizottság részéről

az elnök

Jean-Claude JUNCKER

1. MELLÉKLET

1. táblázat

Mutatók és súlyok a hitelintézetekre vonatkozó mennyiségi összpontszám kiszámításához

Kritérium	Hitelintézetekre vonatkozó mutató	Súly
Méret	Teljes eszközállomány	25 %
Összekapcsoltság	Pénzügyi rendszeren belüli kötelezettségek	8,33 %
	Pénzügyi rendszeren belüli eszközök	8,33 %
	Forgalomban lévő hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok	8,33 %
A tevékenységek köre és összetettsége	Tőzsdén kívüli származtatott ügyletek (névleges) értéke	8,33 %
	Több joghatóságot érintő kötelezettségállomány	8,33 %
	Több joghatóságot érintő követelésállomány	8,33 %
Az üzleti tevékenység jellege	Unióbeli betétesektől származó magánszektorbeli betétek	8,33 %
	Unióbeli ügyfeleknek nyújtott magánszektorbeli kölcsönök	8,33 %
	Belföldi kifizetések értéke	8,33 %

1. Az 1. táblázatban felsorolt egyes mutatók megfelelő értékét a 3. mellékletben megadott specifikáció használatával kell meghatározni.

2. Az egyes hitelintézetekre kiszámított mutatóértékeket el kell osztani a tagállamban engedélyezett hitelintézetek, valamint (amennyiben a releváns adatok rendelkezésre állnak) az érintett tagállamban letelepedett fióktelepek, többek között az adott tagállamban letelepedett uniós fióktelepek megfelelő mutatóértékének aggregált összegével.

3. A mutató értékének bázispontban való kifejezése érdekében az így kapott hányadost meg kell szorozni 10 000-rel.

4. Az egyes (bázispontban kifejezett) mutatószámokat meg kell szorozni az 1. táblázatban az egyes mutatókhoz hozzárendelt súllyal.

5. A mennyiségi összpontszám az összes súlyozott mutatószám összege.

2. MELLÉKLET

2. táblázat

Befektetési vállalkozásokra vonatkozó mutatók

Kritérium	Befektetési vállalkozásokra vonatkozó mutató
Méret	Teljes eszközállomány
	Teljes kötelezettségállomány
	Díj- és jutalékbevételek összesen
	Kezelt eszközállomány

3. MELLÉKLET

3. táblázat

A mutatók specifikációja

Mutató	Hatókör	Specifikáció
Teljes eszközállomány	Világszerte	FINREP (IFRS vagy GAAP) → F 01.01, 380-as sor, 010-es oszlop
Teljes kötelezettségállomány	Világszerte	FINREP (IFRS vagy GAAP) →F 01.02, 300-as sor, 010-es oszlop
Díj- és jutalékbevételek összesen	Világszerte	FINREP (IFRS vagy GAAP) →F 02.00, 200-as sor, 010-es oszlop
Kezelt eszközállomány	Világszerte	FINREP (IFRS vagy GAAP) →F 22.02, 010-es sor, 010-es oszlop
Pénzügyi rendszeren belüli kötelezettségek	Világszerte	FINREP (IFRS vagy GAAP) → F 20.06, 020 + 030 + 050 + 060 + 100 + 110-es sor, 010-es oszlop, valamennyi ország (z-tengely)
Pénzügyi rendszeren belüli eszközök	Világszerte	FINREP (IFRS vagy GAAP) → F 20.04, 020 + 030 + 050 + 060 + 110 + 120 + 170 + 180-as sor, 010-es oszlop, valamennyi ország (z-tengely)
Forgalomban lévő hitelviszonyt megtestesítő értékpapírok	Világszerte	FINREP (IFRS vagy GAAP) → F 01.02, 050 + 090 + 130-as sor, 010-es oszlop
Tőzsdén kívüli származtatott ügyletek (névleges) értéke	Világszerte	FINREP (IFRS) → F 10.00, 300 + 310 + 320-as sor, 030-as oszlop + F 11.00, 510 + 520 + 530-as sor, 030-as oszlop FINREP (GAAP) → F 10.00, 300 + 310 + 320-as sor, 030-as oszlop + F 11.00, 510 + 520 + 530-as sor, 030-as oszlop
Több joghatóságot érintő kötelezettségállomány	Világszerte	FINREP (IFRS vagy GAAP) → F 20.06, 010 + 040 + 070-es sor, 010-es oszlop, valamennyi ország a székhely szerinti ország kivételével (z-tengely) Megjegyzés: A kiszámított érték nem foglalhatja magában i. a szervezeten belüli kötelezettségállományt, valamint ii. a külföldi fióktelepek és leányvállalatok ugyanazon fogadó országban található partnerekkel szembeni kötelezettségeit.
Több joghatóságot érintő követelésállomány	Világszerte	FINREP (IFRS vagy GAAP) → F 20.04, 010 + 040 + 080 + 140-es sor, 010-es oszlop, valamennyi ország a székhely szerinti ország kivételével (z-tengely) Megjegyzés: A kiszámított érték nem foglalhatja magában i. a szervezeten belüli eszközöket, valamint ii. a külföldi fióktelepek és leányvállalatok ugyanazon fogadó országban lévő felekkel szembeni eszközeit.
Unióbeli betétesektől származó magánszektorbeli betétek	Kizárólag EU	FINREP (IFRS vagy GAAP) → F 20.06, 120 + 130-as sor, 010-es oszlop, uniós tagállamok (z-tengely)
Unióbeli ügyfeleknek nyújtott magánszektorbeli hitelek	Kizárólag EU	FINREP (IFRS vagy GAAP) → F 20.04, 190 + 220-as sor, 010-es oszlop, uniós tagállamok (z-tengely)
Belföldi fizetési ügyletek értéke	Világszerte	Tárgyévi pénzforgalom (a csoporton belüli pénzforgalom kivételével): ennél a mutatónál egy adott bank által azon fő fizetési rendszereken keresztül lebonyolított kifizetések értékét kell figyelembe venni, amelyeknek a bank tagja.

Mutató	Hatókör	Specifikáció
		Az érintett szervezet által az adatszolgáltatási évben – nagy értékű fizetési rendszereken keresztül – lebonyolított összes pénzeszköz-kifizetés, valamint levelező bankon keresztül (például levelezőbanki számla vagy nostro számla bevonásával) lebonyolított összes pénzeszköz-kifizetés bruttó összértékét kell megadni az egyes megjelölt pénznemekben. A levelező bankon keresztül lebonyolított valamennyi kifizetést fel kell tüntetni, függetlenül attól, hogy a levelező bank ténylegesen hogyan egyenlíti ki az ügyletet. Nem tartalmazhatja a csoporton belüli ügyleteket (vagyis az adott szervezettel azonos csoportba tartozó szervezeteken belüli vagy azok közötti ügyleteket). Amennyiben nem áll rendelkezésre pontos teljes összeg, az ismert túlbecslések is jelezhetők. A kifizetéseket céltól, helyszíntől és kiegyenlítési módtól függetlenül be kell jelenteni. Ez magában foglalja, de nem kizárólagosan, a származtatott termékekhez, értékpapír-finanszírozási ügyletekhez és devizaügyletekhez kapcsolódó pénzeszköz-kifizetéseket. Nem tartozik ide az említett ügyletekkel összefüggésben kiegyenlített nem pénzjellegű tételek értéke. Ide tartoznak az adatszolgáltató szervezet nevében, valamint az ügyfelek (köztük a pénzügyi intézmények és egyéb kereskedelmi partnerek) nevében lebonyolított pénzeszköz-kifizetések. Nem tartoznak ide a kis értékű fizetési rendszereken keresztül végrehajtott kifizetések. Csak a kimenő kifizetéseket kell feltüntetni (vagyis nem tartoznak ide a bejövő fizetések). Az adat tartalmazza a folyamatosan kapcsolt kiegyenlítési rendszeren (CLS) keresztül teljesített kifizetések összegét. A CLS-kifizetésektől eltérően a kimenő bankközi kifizetések értékét nem kell nettósítani, még akkor sem, ha az ügyleteket nettó alapon egyenlítették ki (vagyis valamennyi, nagy értékű fizetési rendszeren vagy levelező bankon keresztül lebonyolított bankközi kifizetést bruttó alapon kell megadni). A nagy értékű fizetési rendszereken vagy levelező bankon keresztül lebonyolított lakossági kifizetések megadhatók nettó alapon. Az értékeket euróban kell feltüntetni, a következő weboldalakon meghatározott hivatalos árfolyamok használatával: http://ec.europa.eu/budget/contracts_grants/info_contracts/inforeuro/inforeuro_en.cfm (havi árfolyamokhoz) vagy http://www.ecb.europa.eu/stats/exchange/eurofxref/html/index.en.html (napi árfolyamokhoz).